

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4973/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mirna Maržić, u pravnoj stvari tužitelja COMPANYWALL d.o.o., OIB: 93441573210, Ulica Dragojla Kušlana 27, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Dan Marinović, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Marinović i partneri j.t.d. iz Zadra, protiv tuženika LOŽA NOVALJA d.o.o., OIB: 56630037299, Ulica kneza Trpimira 29, Novalja, kojeg zastupa punomoćnik Jure Strgačić, odvjetnik u Zadru, radi isplate iznosa od 125,81 EUR, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Povrv-32/2025-21 od 4. studenog 2025., 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Povrv-32/2025-21 od 4. studenog 2025.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom u točki I. izreke održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Silvane Grdović iz Zadra poslovni broj Ovr-14318/2024 od 15. studenog 2024. te je prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da isplati tužitelju iznos od 125,81 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Prvostupanjski sud je rješenjem donio odluku kojom nalaže tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 381,64 EUR.

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio na temelju čl. 590. u vezi s čl. 261. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.; dalje u tekstu: ZOO) jer je utvrdio da su parnične stranke sklopile telefonskim putem ugovor o djelu te da je tužitelj ispunio svoju obvezu i izradio ugovoreni certifikat bonitetne izvrsnosti. Odluku o troškovima postupka sud temelji na čl. 154. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; dalje u tekstu: ZPP).

3. Protiv prvostupanjske presude žalbu je izjavio tuženik i to zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog pogrešne odluke o troškovima postupka. U bitnome tuženik navodi da se prvostupanjska presuda ne može ispitati jer nije jasno kako je prvostupanjski sud utvrdio da je upravo Marija Borović kao osoba ovlaštena za zastupanje tuženika telefonskim putem sklopila usmeni ugovor o djelu s tužiteljem. Nadalje, tuženik tvrdi da iz sadržaja telefonskog razgovora ne proizlazi da su stranke ugovorile sve bitne sastojke ugovora o djelu. Konačno, tuženik prigovara da je prvostupanjski sud mišljenja da nije od utjecaja na konačnu odluku činjenica da tuženik nije odbio pretporez po izdanom računu od strane tužitelja. Predlaže drugostupanjskome sudu da prihvati žalbene razloge tuženika kao osnovane i preinači pobijano odluku na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, podredno, da ukine pobijanu presudu i vrati predmet natrag prvostupanjskome sudu na ponovno suđenje.

4. Odgovor na žalbu nije izjavljen.

5. Žalba tuženika nije osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je zaključio da je prvostupanjska presuda pravilna i zakonita.

7. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude, ni u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

8. U ovom predmetu riječ o sporu male vrijednosti, a presuda kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6. 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predmetnu presudu nije moguće pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kao ni zbog samo (relativno) bitnih povreda odredbi parničnoga postupka. Stoga pravilnost utvrđenoga činjeničnoga stanja ovaj sud nije ispitivao.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik namiri dugovanu tražbinu sukladno vjerodostojnoj ispravi računu od 13. ožujka 2023. br. 000002676/01/01. Stranke su telefonskim putem sklopile Ugovor o djelu na temelju kojeg je tužitelj pristupio izradi certifikata bonitetne izvrsnosti za tuženika koji je i isporučio.

10. Neosnovano tuženik navodi da se ne može ispitati na temelju kojih dokaza je prvostupanjski sud zaključio da je telefonski razgovor održan između tužitelja i tuženika prilikom kojeg je ugovoren predmetnim poslovni odnos. Pravilno je na temelju sadržaja isprava u spisu do takvoga zaključka došao prvostupanjski sud i to na temelju: audio snimke i transkripta razgovora, pisanog iskaza djelatnice tužitelja Une Ičićić koja je obavila predmetni telefonski razgovor i zastupajući tužitelja sklopila predmetni ugovor te iz evidencije poziva telefonskoga operatera. Iz

navedenih dokaza nesporno proizlazi da je telefonskim putem 10. ožujka 2023. sklopljen Ugovor o djelu između tuženika i tužitelja.

11. Nadalje, neosnovan je žalbeni navod da iz sadržaja telefonskog razgovora ne proizlazi da su stranke telefonskim putem sklopile ugovor o djelu jer da nisu ugovorile sve bitne sastojke ugovora. Osim što takav žalbeni navod predstavlja osporavanja utvrđenog činjeničnog stanja što u žalbenom postupku u sporovima male vrijednosti nije dopušteno sukladno čl. 467. ZPP-a, takav žalbeni navod je i sadržajno netočan i neosnovan jer je iz transkripta razgovora nedvojbeno da su stranke ugovorile cijenu, sadržaj i predmet ugovora.

12. Konačno, neosnovano se tuženik žali i na zaključak prvostupanjskog suda da činjenica što tuženik nije odbio iznos pretporeza po utuženome računu nije od utjecaja na konačnu odluku. Naime, u čl. 221.b st. 4. ZPP-a je propisano da će se smatrati u slučaju kada utužena tražbina po pojedinačnom računu ne prelazi vrijednost od 1320,00 eura, da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza ako u roku od 15 dana po pozivu suda ne dostavi isprave na temelju kojih se može utvrditi je li koristio pravo na odbitak pretporeza. U čl. 221.b st. 1. ZPP-a je propisano da ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno. Dakle, tuženik kada je dokazao da nije koristio odbitak pretporeza za utuženu tražbinu samo je spriječio postojanje procesne pretpostavke da tužiteljeva tražbina postoji. Tužitelj je i dalje ovlašten dokazivati da njegova tražbine postoji te zato u smislu konačnog odlučivanja navedena činjenica nije od utjecaja na odluku u ovome postupku.

13. Stoga, odlučeno je kao u izreci ove presude na temelju čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sudac
Mirna Maržić

Broj zapisa: **9-30888-b8467**

Kontrolni broj: **0da7c-e03ef-17f5a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.